

En Tur ved Enrum

Et halvt hundrede af foreningens medlemmer mødte museumsinspektør Niels Peter Stilling i haven til Enrum på Strandvejen i Vedbæk. Haven var engang en af de smukkeste barokhaver i Danmark og dens terrasser ned mod vandet ses stadig. Vejret var det dejligste sensommer efterårsvejr.

Det oprindelige Enrum, hvis navn henviser til dens dengang ensomme beliggenhed, eksisterer ikke mere. Det er revet ned flere gange og hver gang opført i ny skikkelse, senest i 1862-64 med J.D.Herholt som arkitekt, inspireret af engelske herresæder.

Bygningen frembyder således ingen historisk interesse, og vi begav os derfor ud i parken, der går ud i Trørød Skov, for at opfange lidt mere af fortiden. Det grønne område tilhører Enrum, men det er fredet og administreres af Skov- og Ejendomsstyrelsen, hvilket giver fri adgang.

Vi stoppede ved Venskabsmonumentet Webers Vase.

Da monumentet er rejst af en af de første ejere af Enrum, Alexander Fabritius de Tegnagel, var der her lejlighed til at få stedets historie. Interesserede kan læse mere på [Rudersdal Museers hjemmeside](#).

Derfra videre over Kikhane åen, der løber ud i Øresund.

Vi sluttede ved Carls Kilde.

Carl XII vandede her sin hest flere gange ved begyndelsen af Store Nordiske Krig, og Niels Peter Stilling benyttede lejligheden til at gøre opmærksom på den store betydning, Rudersdal Kommune har haft for de danske krige. Tænk også på den engelske landgang i Vedbæk! Carls kilde trænger til en grundig renovering og sponsorer søges til dette formål.

Dagen var dog ikke slut endnu. Vi skulle over på den anden side af Strandvejen til Villa Miramare.

På stedet, lige syd for Vedbæk havn, var der i 1700-tallet et teglværk. Her blev opført et hus, Rønnedal, der senere kom til at tilhøre dronning Caroline Amalie, og efter hendes fald, blev det købt af ejeren af Enrum, Conrad Alexander Fabritius. Han byggede det om som gæstebolig til Enrum og gav det navnet Alexandria. Det blev en romantisk periode for huset. Mange kunstnere kom her, og bl.a. havde Bournonville nogle hede elskovstimer her. Senere førte huset en omskiftelig

tilværelse, var f.eks. toldsted en overgang, indtil det i 1991 blev købt af firmaet Interdan.

Interdan har istandsat huset meget smukt med hensyntagen til den historiske fortid. Museumsforeningen fik lov til at bese den nederste etage og firmaet lagde endvidere rum til den forfriskning, foreningen bød på efter turen.

